

मा रोधीरिति तं शक्रः प्ररुदन्तमभाषत ।
 बिभेद् चैनं वज्रेण रुदन्तमपि वासवः ॥ २० ॥
 न हन्तव्यो न हन्तव्य इति तं दितिरब्रवीत् ।
 निर्ययौ च ततः शक्रो मातुर्वचनगौरवात् ॥ २१ ॥
 प्राञ्जलिश्चाब्रवीदेनां विनिःसृत्याग्रतः स्थितः ।
 अश्रुचिर्देवि सुप्तासि पादयोः कृतमूर्धजा ॥ २२ ॥
 लब्ध्वा तदन्तरं चाहं मद्विनाशार्थमाहितं ।
 गर्भं ते कृतवान् देवि तन्मे त्वं क्षन्तुमर्हसि ॥ २३ ॥

इत्यार्षे रामायणे आदिकाण्डे गर्भभेदो नाम
 सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥